

22110125

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

HEBREW A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים :

1.

עד שפגשה טניה את מר מ' כנען עבדה כתחקירנית. היא אספה נתונים למען חברי כנסת ולעיתים אף ערכה את נאומיהם. מפעם לפעם נשכרה לערוך תחקיר לתכנית תעודה בטלוויזיה. בתחקירים אלה מצאה עניין רב, אף כי המפיקים השתמשו רק בחלק מזערי מן החומר שאספה. לא אכפת היה לה ששכר עבודתה זעום והעבודה בעצם מתסכלת ("את חולבת את הפרה, אחרים עושים את השמנת ואת הגבינות") כי היא לא נזקקה לו לקיומה. היא עבדה כי אדם צריך לעשות משהו עם עצמו. 5

חברותיה הקרובות, נינה מרקמן ובלה זליגמן, תמהו עליה שהיא מבזבזת זמן ומרץ על עבודות שכל סטודנט שנה ב' יכול לעשותן, אולי לא טוב כל כך כמוה אבל בהחלט לשביעות רצונו של המעסיק, אבל היא המשיכה לקבל עליה כל עבודות תחקיר שהוצעה לה, כי הבטלה, כידוע, היא אם כל חטאת.

אם יהיה לי זמן פנוי בשפע, חשבה טניה, אני עלולה לבלותו בישיבה בטלה בבתי קפה עם חברות שנחוץ להן להרוג שעות בוקר אחדות ברכילות על ידידים משותפים, שהן כבר עייפו מלשנוא אותם, ועל אישים בחדשות, שהן מותחות עליהם ביקורת רק כדי להתפאר בזה שהן מכירות אותם אישית. או גרוע מזה - אתמסר לספירת המלאי של כל מה שהחמצתי בחיי. 10

אבל באמת אין היא חייבת לעבוד. יש לה כל מה שהלב חפץ וחדל לחפץ בו כשהוא בידה. היא אישה אמידה, משכילה ובריאה שחדלה לשאול את עצמה אם היא מאושרת, כי היא יודעת שאין תשובה לשאלה הזאת. או אולי יש, אבל בכל יום התשובה היא אחרת. 15

יש לה בעל נאה, דירה נאה, כלים נאים, מכונית משלה וחנייה מקורה לשתי מכוניות ליד הבית. אמנם, רק הדירה, הכלים והמכונית משמשים אותה בנאמנות ואילו בעלה אינו משמש רק אותה, אבל אין היא מרחמת על עצמה. רוב חברותיה חולקות מיטה זוגית עם בעל שכזה, ורק לאחדות מהן היה אומץ להיפרד ממנו ולהישאר עם הדירה הנאה, הכלים הנאים והמכונית.

יש לה ילדים ואין לה. כולם פרחו מהקן. והנכדים, שיכלה לתקן באמצעותם שגיאות חינוכיות שעשתה בעת חינוך ילדיה, אינם בארץ ואינם מדברים עברית. אבל הם בקשר. יש דואר, יש טלפון, יש דואר אלקטרוני, והיום יכול אדם לראות את מי שהוא מדבר אליו בטלפון או במחשב, אבל הקשר הזה אין בו כדי להשביע אישה רעבה לאהבה. 20

ילדיה חדלו להזדקק לאהבתה לאישוש מעמדם ולהכרת ערך עצמם. בן אחד משוטט בעולם, מחשב נייד על ברכיו, ומפעם לפעם הוא מנדב לה שורות אחדות בדואר האלקטרוני. אין היא יכולה לדעת מהיכן כתב מזרח או אמריקה או מצפון אירופה. היא מתכתבת עם כתובת ניידת, וכשהיא כותבת יותר מארבע שורות היא מרגישה שהיא מנדנדת לבחור, המסרב להכיר בזאת שגם בגיל העמידה אדם זקוק לאם. בן אחר חי בסנט לואיס, ארה"ב, מנהל שם חברה-בת של אביו. אין לו שום כוונה לשוב לארץ, ודי לו בזה שהוא מברך אותה, אחת לשנה. ביום הולדתה הוא משגר לה ברכה קרה על גבי גלויה מודפסת שעליה איזו הלצה אמריקנית מטופשת ושולח לה זר-פרחים מחנות פרחים ברמת-גן. 25

אשר לביתה, זו חיה בפרוור של אופסלה. נכדיה מדברים שוודית ואנגלית. היא משוחחת איתם בטלפון. הסיוע לומר סבתא ושלוש. וזה בערך משך הזמן של השיחה בינה לבינם. 30

35 בעצם הימים שהחליטה לוותר על עבודות מזדמנות ולהתנדב לפעולה ציבורית כלשהי - למרות התנגדותה העקרונית לפעילות פילנטרופית המאפשרת למשטר הקיים להתעלם מאחריותו למוכי גורל - פגשה את מר מ' כנען והוא הציע לה עבודה.

היא שמחה מאוד, כי די היה לה שמחר לא יהיה דומה להיום, והזמן, הרוצח הסמוי, ישוב להיות ידיד נפש. היא ייחלה לשינוי בחייה, ולא חשוב איזה, והצעת העבודה שלו פתחה לה פתח לקום בוקר בוקר ולשמוח שמתחיל יום חדש. לשמוח אבל גם להתבייש בשמחתה, כאילו בקבלה עליה עבודה ששכרה בצדה היא גוזלת את פרנסתה של סטודנטית ענייה הזקוקה לה למימון לימודיה.

40 יש משהו מגונה ברגשי אשם שכאלה. את נהנית משני העולמות. את מרוצה שעוד צריכים אותך ואת שמחה שיש לך רגשי-אשם, המעידים עלייך שחיי המותרות לא השחיתו את נפשך.

מתוך: נתן שחם, קרן אקסודוס (2006)

אַזקִים. שִׁיר רְחוֹב

- שָׁמוּ לוֹ אַזקִים עַל הַיָּד כִּי אֵין אֶהְבֶּה בְּעוֹלָם.
 הוּא גָנֵב מִמָּטְרָה
 כְּדֵי שֶׁהַשּׁוֹטְרִים יָבֹאוּ וַיַּחֲפְּשׂוּ אוֹתוֹ
 מִתַּחַת לַמָּטָה וַיִּרְאוּ לוֹ
 5 מֶה זֶה לִגְנֵב מִמָּטְרָה כְּשֶׁאֵין לָדּוּ אֶפְלוּ דָּשָׂא בְּשִׁבְלָה.
 אֵין לוֹ גַּם אֵב, וְאַמָּא שָׁלוּ הִיא שׁוֹרָה בַּמַּחְבֶּרֶת שֶׁל
 הַעוֹבְדֵת הַסּוֹצִיָּאלִית.
 אֵיזָה רִגְלִים לִבְנוֹת הָיוּ לָהּ לַסּוֹצִיָּאלִית
 כְּמוֹ גְּבִינָה 9 אַחוּזֵי שֶׁהִגִּישׁוּ כָּל בֶּקֶר בַּמוֹסָד,
 10 וְאִיךָ הִיא אִמְרָה לוֹ שֶׁהוּא מְצִיר זָפָה עוֹרֵב
 וּבְאוֹתוֹ יוֹם הַלֵּךְ לְאַרְמָנֵי בְּעִיר הָעֵתִיקָה
 שִׁיקָעֶקֶע לוֹ כְּזֶה בְּשֶׁרִיר, כְּאֵלוֹ הִיָּתָה הַיָּד שֶׁלוֹ
 קִיר בְּמַעְרָה עֵתִיקָה.
 יָפִי שֶׁל כְּנָפִים רָאוּ שָׁם
 15 וְעֵינִים
 וְרֹאשׁ הַנוֹטָה לְשָׁמַיִם שֶׁהָיוּ
 תִּקְרַת חֹדֶר הַמַּעְצָר.

מתוך : רוני סומק, גן עדן לאורז (1996)